

17. Защото приврѣмenna-та наша лека скърбъ произвожда намъ отъ много по много вѣчнѣ тежинѣ на слава ;

18. Понеже ный не слатрямы на видимы-тѣ, но на невидимы-тѣ, защото видимы-тѣ сѣ приврѣмenni, а невидимы-тѣ вѣчны.

ГЛАВА 5.

1. Защото знаемъ че ако ся развали земна-та къща на наше-то селеніе, имамы отъ Бога зданіе на небеса, домъ нерѣкотворенъ, вѣченъ.

2. Понеже за това и въздышамы, и желаемъ да ся облѣчемъ въ небесно-то наше жилище ;

3. Ако само облѣчени *въ него*, не ся намѣримъ голи.

4. Защото ный които смы въ *това* селеніе, стениемъ подъ брѣмe-то му, понеже искамы не да ся съблѣчемъ, но да ся облѣчемъ още, за да бжде смъртно-то погълнѣто отъ животъ-тѣ.

5. И Богъ е който за това исто-то ны создаде, който ни и даде обрученіе-то на Духа.

6. И тѣй понеже имамы вынѣгы дързновеніе, и знаемъ, че до когато ся намѣривамы въ тѣло-то, отдалечени смы отъ Господа :

7. (Защото съ вѣруваніе ходимъ, а не съ вижданіе) :

8. За това и дързновеніе имамы, и благоволявамъ повече да излѣземъ отъ тѣло-то, и да ся въдворимъ при Господа ;

9. За това и съ ревность ся стараемъ, въдворявамъ ли ся, отстранявамъ ли ся, да смы благоугодни нему.

10. Защото всинца трѣба да ся явимъ прѣдъ съдовище-то Христово, да приеме всякой споредъ каквото е правилъ въ тѣло-то, добро или зло.

11. И тѣй като знаемъ страхъ-тѣ Господень, челоуѣцы-тѣ убѣждавамъ, а на Бога смы извѣстни ; надѣѣ ся още че и на ваши-тѣ совѣсти смы извѣстни.

12. Защото не прѣпорѣчвамъ себе си на васъ, но давамъ ви